

[Per Hækkerup.]

noget modsætningsforhold. Jeg vil tro, at hr. Per Federspiel er enig i den betragtning.

Til hr. Poul Møller skal jeg ikke gøre særlige bemærkninger. Hr. Poul Møller vendte sig jo mere til, skal vi kalde det de indenrigspolitiske konsekvenser af, at man ikke kan forvente, at socialistisk folkeparti vil stemme for en dansk beslutning om at optage forhandlinger om medlemskab i fællesmarkedet sammen med Storbritannien. Jeg kan ikke se, at der i og for sig her ligger nogen ny situation. Det er velbekendt fra de forhandlinger, socialdemokratiet førte med socialistisk folkeparti, at på en lang række indenrigspolitiske områder er vore programmer, om ikke helt identiske, så næsten identiske, således at her var grundlag og er grundlaget for at føre en fælles politik, medens vore synspunkter er forskellige først og fremmest på udenrigspolitiske områder.

Et af de udenrigspolitiske områder — det var også klart straks under vor første forhandlingsfase, som ikke førte til den fælles regeringsdannelse — et af de udenrigspolitiske spørgsmål, vi ikke er enige om, er, hvorledes vi skulle forholde os til de europæiske markedsdannelse. Der er derfor efter min opfattelse ikke noget nyt i situationen; det var noget, vi vidste, og det er derfor i overensstemmelse med tidligere tilkendegivet politik, når SF's talsmænd her har givet udtryk for, at de ikke vil kunne stemme for en dansk genoptagelse af forhandlingerne om medlemskab i fællesmarkedet. Det er klart, at over for den fremtidige lovgivning, som i det hele taget skal gennemføres her i Danmark, herunder også gennemføres under hensyntagen til vor forberedelse til indtæden i fællesmarkedet, da må regeringen på tilsvarende måde som hidtil søge det flertal, den kan opnå her i salen. Kan vi opnå den brede tilslutning til forslagene, så ser vi det helst; kan vi ikke opnå den brede tilslutning, som vi helst ser, så må vi tage den smallere tilslutning, der kan blive tale om. Det kan måske i visse

tilfælde blive sammen med SF; det kan udmærket i andre tilfælde tænkes at blive sammen med partier i højre side af salen; men det må afhænge af, hvad det er for konkrete sager, der kommer til at foreligge; i den henseende er regeringen og socialdemokratiet stillet således, at vi kan forhandle frit.

Jeg har ingen bemærkninger til de øvrige ordførere bortset fra en enkelt bemærkning til hr. Aksel Larsen, der ønskede spørgsmålet udskudt og ikke fandt, at der var nogen grund til at søge en afgørelse om genoptagelse af forhandlingerne truffet nu. Der spildes ingen muligheder, tror jeg hr. Aksel Larsen sagde. Ja, se, det er jeg ikke enig med ham i. Jeg tror netop, der spildes muligheder. Hvis man har den grundbetragtning, at det er rigtigt, at Danmark kommer med, så gælder det om for os, at vi kommer med så tidligt som muligt i forhandlingerne, således som det allerede er understreget af stats- og udenrigsministeren og af handels- og markedsministeren, ikke mindst af hensyn til varetagelsen af danske erhvervsinteresser. Dér er jeg bange for, at der ville kunne spildes visse muligheder, hvis vi i en periode indtog en sådan afventende holdning, så man i fællesmarkedslandene og måske andre steder mente, at vi tøvede over for en beslutning.

Og jeg vil også gerne sige, at i forhold til vore nordiske venner, de øvrige skandinaviske lande, mener jeg, det er af betydning, at Danmark tager en klar stilling ved denne lejlighed, og at man heller ikke dér får indtrykket af, at vi viger tilbage fra det, der hele tiden har været vores holdning, og som man ved hele tiden har været vores holdning: at i det øjeblik Storbritannien ville genoptage sine forhandlinger med fællesmarkedet, så ville Danmark være der på pletten. Jeg er endda af den opfattelse, at for at fremme det nordiske samarbejde i dette markedsanliggende vil det være rigtigst, at Danmark også i den henseende fastholder sin politik.

Jeg har naturligvis bemærket, at hr.